

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

II. An meritum rectè diuidatur in meritum de condigno, & meritum de congruo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO II.

An meritum rectè diuidatur in meritum de condigno, & meritum de congruo.

Per meritum de condigno intelligunt Theologi meritum illud, quod mercede ac premio ex se dignum est, & cui proinde ex quadam iustitia debetur merces ac premium: per meritum autem de congruo illud, quod quamuis mercede non sit ex se dignum, illi tamen ex decencia quadam & congruitate debetur. Hac obseruatione supposita

Dicendum 1. iustos posse de condigno aliquid à Deo mereri.

Probatum 1. ex ijs scripturæ locis, in quibus dicitur iustos per bona opera fieri dignos premio & remuneratione; Sap. 3. *Deus reuocauit eos, & inuenit illos dignos se*: Luc. 10. *Dignus est operarius mercede sua*. Apoc. 3. *Ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt*. Item ex ijs, in quibus dicitur Deum bonis iustorum operibus reddere mercedem ex quadam iustitia: S. Mat. 20. *Quod iustum fuerit, dabo vobis*. Hebr. 6. *Non enim iniustus Deus, ut oblitiscatur operis vestri*; 2. ad Timoth. 4. *Bonum certamen certavi, &c.* In reliquo reposita est mihi corona iustitie, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex: non solum autem mihi, sed & q̄s, qui diligunt aduentum eius: quæ Apostoli verba Conc. Trid. supra de mercede bonis iustorum operibus debita & à Deo reddenda explicat.

Probatum 2. ex SS. Patribus, qui passim Deum erga iustos debitorem esse dicunt, vt S. Cypr. lib. de elemosyna; *Traclata, inquit, ædiuina res, salutaris operatio, qua promeretur Christum iudicem, & Deum computat debitorem*: S. Ambr. lib. 7. in S. Luc. *Reddes ergo, Domine, quod debes; beati, quibus es debitor*: S. Hier. ep. ad Heluidiam c. 1. *Quantà beatitudo pro paruis magna recipere, & Deum habere debitorem*: & S. Aug. serm. 16. de verbis Apost. *Possumus ita De-*

em alloquitur tanquam debitorem, eique dicere: Redde, quod promissisti, quia fecimus, quod iussisti.

Obijcies, inter Deum & creaturam nullam esse posse iustitiam, neque Deum posse unquam debitorem vili creaturæ fieri. Resp. hoc verissimum esse, si creatura præcisè secundum se consideretur: non item, si quatenus homo iustus, est membrum viuum Christi Domini, & ex eius merito ac virtute operatur; & quamuis etiam eâ ratione inter Deum & hominem non possit esse iustitia strictè sumpta, est tamen inter vtrumque vera aliqua ratio iustitiæ latè sumptæ, qualis est inter Patrem & Filium, Dominum & seruum.

Dicendum 2. dari etiam meritum de congruo.

Probatum ex ijs scripturæ locis, in quibus, aliquid à Deo peccatoribus dari dicitur intuitu aliquorum bonorum operum, vt Exod. 1. refertur de obstetricibus Aegyptiorum, & Act. 10. de Cornelio Centurione. Certum est autem peccatores nihil à Deo posse de condigno mereri, vt sect. seq. dicitur, vnde sequitur meritum illorum esse tantum de congruo.

SECTIO III.

Quanam condiciones requirantur ad meritum ex parte illius, qui meretur.

Questio intelligenda est de merito condigno, quod propriè & simpliciter meritum dicitur, & pro illius resolutione

Dicendum est, duas potissimum condiciones requiri ex parte illius, qui meretur; prima est, vt sit in statu gratiæ sanctificantis: secunda, vt sit in statu viæ. Ita communiter omnes.

Primi conditionis necessitas probatur 1. ex scripturâ: S. Ioann. 15. *Sicut palmæ non potest ferre fructum à semetipso, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis:* & 1. Cor. 13. *Si distribuere in cibos pauperum omnes facultates*

mens